

kweekte, aldus bevestigd: „Frass of normal hexagonal form until final instar, when it is peculiar and deceptive, invariably breaking up into twenty-one small fragments at the moment of extrusion.” Veel van haar waarnemingen wachten tenslotte nog op hetzij bevestiging, hetzij tegenspraak, want een groot aantal van de door haar in Suriname gekweekte vlinders is nog door niemand anders gekweekt.

Maar ik dwaal van mijn eigenlijk onderwerp af. Het is ook niet mijn bedoeling te veel over deze biographie te zeggen. Liever verwijs ik voor verdere bijzonderheden naar het boek zelf, dat hopelijk door velen gelezen zal worden, want, al zal de stijl van enkele beschouwingen den nuchter biologisch ingestelden wat hoogdravend voorkomen, de inhoud van dit overigens buitengewoon lezenswaardige boek zal ongetwijfeld een ieder boeien.

C. O. VAN REGTEREN ALTEN A.

VAN GROEI EN BLOEI EN JAARGETIJD

Verleden jaar om dezen tijd heb ik eens gekeken naar het groeien van Zilverschoon. Die kan in korten tijd een heel stuk grond overdekken met een dicht netwerk van uitloopers en dat wordt dan metertijd een heel dek van deze plantjes. Zelfs kan Zilverschoon op deze manier nog beteekenis hebben als strandplant. In zijn bont bestaan heeft ons avontuurlijk eilandje Griend een stuk broedplaats gehad op Zilverschoon. De uitloopers groeien vrij snel en maken lid op lid. De groeitop is gehuld in een propje van steunblaadjes en heeft ook

Een uitlooper van Zilverschoon, $\frac{1}{2}$ natuurlijke grootte.

teekening Thijsse

al gauw een klein bobbeltje waar een wortel moet komen. Ik deed mijn metingen heel eenvoudig door iedereen morgen een stevig grashalmpje in te boren naast den groeitop en kon zoo zien, dat die werd voortgeschoven door het zich strekkende lid. Wel, die top was 10 Juli 1,5 cm gevorderd, op 11 Juni nog 2 cm verder, op 12 Juli weer 2,75 cm en op 13 Juli 5 cm en daarmee basta. Het lid was toen 11,25 cm lang geworden en meteen kwam een nieuw lid te voorschijn, dat ook in vijf dagen zijn 12 cm haalde en weer een nieuw lid uitschoof. In het begin was het groeiende lid zilverig behaard, maar later werd het glad en roodbruin. We hadden destijds een weekje van zomerdroogte en daardoor bleven de wortelstompjes aan de knopen werkeloos, maar in de regenweek in het begin van Augustus schoten meteen witte wortels pijlrecht snel naar beneden tot 8 cm diep. De langste uitlooper, dien ik zag had 14 leden gemaakt en uit 12 van de knooppunten weer 20 nieuwe uitloopers uitgezonden. Zoo weeft die Zilverschoon heel gauw een aardig matje over den aangespoelden rommel in het hooge vloedmerk. Een poosje zout, daar kan hij wel tegen.

JAC. P. THIJSSSE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN

De Grielen. Lezers van De Levende Natuur zullen wel weten hoe een Griel er uit ziet, daar wilde ik het dan ook niet over hebben. De reden, dat ik dit stukje schrijf, is alleen, dat het aantal Grielen zo schrikbarend is achteruit gegaan in de laatste 15 jaar. In het boekje „Trouwe Wachters” van den Heer Vijverberg, wordt gesproken over 30 à 40 paartjes, dit was in 1924 en de Heer Nol Binsbergen heeft het in zijn „Uit Neerlands Vogellevens” over anderhalf dozijn paren. Zelfs dit laatste aantal is nu nog te hoog geschat. Mijn ervaring strekt zich alleen uit over de duinen der Amsterdamsche Waterleiding, doch hierin broeden de meeste Grielen en ze hebben dit ook altijd gedaan. Van een bevriende jachttopzichter heb ik dan ook het laatste cijfer en wel 7 paar, misschien zelfs 8.

De Heer Thijsse vertelde mij, dat de Grielen uit het Bloemendaalse Duin geheel zijn verdwenen. Waarschijnlijk broeden er in de Bergerduinen nog 2 paartjes, dan komen we op het bedreovende aantal van 10 paar Grielen. Waar ligt dat nu aan? Enkele jaren geleden waren ze er nog en nu zijn ze verdwenen. Een van de beste Grielenkenners, mijn vriend de Heer P. Cornet, vond indertijd, en dat is nog niet zo heel lang geleden, 9 Grielennesten in één voorjaar, samen vonden wij er in 1936, dus 8 jaar geleden, nog 5. De reden is, dat de z.g. Grielen-terreintjes verdwijnen en wel door twee oorzaken. Ten eerste de aanplant en ten tweede het konijn. Grielen houden van kale open stukken met veel zand. Het is niet voor niets een echte woestijnvogel. Door de helm en door de takbemesting verdwijnt het stuifzand, en daarmee